

Színház mutatott be, 1923 márc. 9-én. Publicisztikai írásai ezidőszerint a Nemzeti Ujságban jelennek meg. Szignumma: — thl —.

Tóth Lőrinc, kuriai tanácselnök, a Főrendiház tagja, költő, sz. 1814 dec. 17-én, Komáromban, megh. 1903 márc. 17-én, Budapesten. Komáromban járt gimnáziumba, majd Pozsonyban és Pesten jogot hallgatott. Már 18 éves korában jelentékeny szerepet játszott az irodalmi életben. Színművei: „Atok”, drámai költemény előjátékkal 3 szakaszban. Az Akadémia által kitüntetve. Előadták Budán, 1835-ben. „Vatha”, tört. dr. 4 felv. 1836. Pest. „Ekebontó Borbála”, szomj. 4 f. Budán, 1836 márc. 19-én, adták elő. (Akadémia által kitüntetve.) „Az atyátlan”, szomj. 5 felv. 1839. (Kitüntetve.) „Ronow Ágnes”, tört. dr. 3 szakaszban. „Alkonyatkor”, boh. 3 felv. „Hunyadi László”, tört. szomj. 5 felv. Buda, 1839. Az Akadémia által 100 arany jutalmat nyert. A Nemzeti Színházban többször játszották. Ebből készítette később Egressy Béni Erkel Ferencsel hasonló című operáját. „A kénytelen király”, vj. 2 felv. 1839 nov. 1. Pesten. „A mérég”, vj. 2 felv. versekben (1886).— Színműfordításai: „Rágalom iskolája”, vj. 5 f. Irta: Seridan-Brinsley Richard. Bem. 1839 márc. 1. Pesten.

Tóth Sári, (csáfordi), a kolozsvári Nemzeti Színház primadonnája, 1913-tól 1918-ig, sz. Budapesten, hol atyja Árpád, a M. Nemzeti Múzeum titkára volt. Faragó Aladárné és Thomán Istvánné, utóbb dr. Lajtha László tanítványa. Első színpadi kísérletére (Parasztbecsület: Santuzza) már szerződést kapott; operai szerepei: Gertrudis királyné (Bánk bán), Carmen, Mignon, Senta (Bolygó hollandi), Azucena (Troubadour), Urica (Álarcos bál), Suzuki (Pillangó kisaszszony), Marinka (Eladott menyaszszony), Mallika (Lakmé), Cipra (Cigánybáró) és számos operett-főszerep kreálója volt, míg mint pókakeresztúri dr. Székely Gáborné budapesti fogorvos neje le nem lépett a színpadról. Azóta egy-egy hangversenyen s a rádióba énekel.

Tóth Soma, komikus, később táncművész, sz. 1830-ban, Megyaszón, Zemplén m., megh. 1886 máj. 27-én, Szilágysomlyón. 1846-ban Aradon működött. 1862 ápr. havában mint a Nemzeti Színház tagja a Pesti Hírnök-re mondott rögtönzéseért 48 órai fogságra ítélték. 1863 máj. 4-én fellépett a Budai Szinkörben, a „Legjobb az egyenes út” c. vj-ban. 1866—1870-ben Miskolcon, 1871-ben Kassán játszott. 1872 márc. 24-én a Nemzeti Színházban vendégszerepelt, a „Violá”-ban, mint Peti cigány. 1873-ban daltársulatot vezetett, majd újra vidéki szerződést vállalt. Molnár György így jellemezte: „Szép ember volt, kicsiny, olyan magyar bors, kedves fűszer a színpadon; jó komikus volt és kitünő táncos, híres magyar lejtő. Valóságos művészetel tudott füttyülni.” — Első neje: Somogyi Hermin, színésznő, színpadra lépett: 1862 nov. 10-én. Második neje: Szentpétery Zsigmond özvegye, kivel 1860 júl. végén lépett házasságra. (Lásd: „Napkelet”, 1860. 509. old.)

Tóthfalussy (Mácsik) Gusztáv, színész, sz. 1838-ban, Tótfalun, Szabolcs m. 1858-ban lépett a színpályára, Havi Mihály és Hegedűs Lajos egyesített társulatánál. Megfordul Kolozsvárott, Aradon, Győrött, stb. 1883 okt. 10-től a M. Kir. Operaház karénekesé. 1910 dec. végén visszavonult. Operai működése alatt soha egyetlen előadást nem mulasztott el.

Tóthi Dorka, igazabban: Borka, (Borbála) a „Peleskei nótárius”-ban előforduló boszorkány voltaképen élő személy volt: férjezett Sárosi Jánosné. 1730 febr. 16-án bűnvádi eljárást indítottak ellene boszorkánysággal vádolva, ezért 1730 máj. 5-én hajnalban máglyatűzre ítélték. (Lásd: „Pesti Napló”, 1903 febr. 25. — 17. old.)

Továbbfutó szerződés. Így hívják színésznyelven azon szerződéseket, amelyeket egy évnél hosszabb lejáratral kötnek meg. (V. ö. Szerződés.)

Tóváry Antal, szíinigazgató, sz. 1870 május 13-án, Jánoshalmán, megh. 1924 június 24-én, Nagytétényben. Színpá-